

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΕΠΕΙΓΟΝ-ΒΟΥΛΗ-ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ (13/12/2012)

Αθήνα, 13 / 12 /2012
Α.Π.Φ 1500/27984/533

Ταχ. Δ/νοη : Σιαδίου 29
Ταχ. Κωδικας : 101 10
Πληροφορίες : Πολύδερα Γ
Τηλεφωνο : 210 3368134
E-mail : drad@ggka.gr

ΠΡΟΣ:ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
(σε 2 αντίγραφα)

ΚΟΙΝ. Βουλευτή κ. Λ.Αυγενάκη

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην αριθ.4270/22-11-2012 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Λευτέρη Αυγενάκη
Σχετ.: Το 4270/22-11-2012 έγγραφο της Βουλής με το οποίο διαβιβάστηκε η ερώτηση του βουλευτή.

Σε απάντηση της ως άνω Ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο βουλευτής κ. Λευτέρη Αυγενάκη με θέμα «Αλλαγή των προϋποθέσεων για τη θεμελίωση συνιαξιοδοτικού δικαιώματος διαδοχικής σύνταξης σε εργαζόμενους άνω των 65 ετών» που κατατέθηκε στη Βουλή με τη αριθμ. 4270/22-11-2012 έγγραφο, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα.

Α. Οι διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης εφαρμόζονται μόνον όταν επιβάθμισται απόσπασμα κίνδυνος. Η εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν είναι υποχρεωτική αλλά έγκυος στην ιδέα της ασφαλισμένου να επικαλεσθεί ή όχι τις διατάξεις αυτές.

Εφόσον ο ασφαλισμένος ζητήσει την εφαρμογή των διατάξεων του Ν.Δ.4202/81, σε διατάξεις εφαρμόζονται μεταξύ ομοειδών οργανισμών

- α) Μετοχή οργανισμών κύριας ασφάλισης
- β) Μετοχή οργανισμών επικουρικής ασφάλισης
- γ) Μετοχή οργανισμών που χορηγούν εφάπταξ παροχές

Β. Με τις διατάξεις της παρ 1 του άρθρου 5 του Ν. 3863/15-7-2010, με την οποία, αντικαθίσθηκαν όι παράγραφοι 1.2.3 και 4 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 4202/81 (Α.176), επίσης τροποποιήθηκαν με το άρθρο 9 του Ν. 1405/1983 (Α.180) και το άρθρο 14 του Ν. 1902/1995 (Α.138) εριζονταια ακόλουθα.

1. Τα πρόσωπα τα οποία ασφαλίστηκαν διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς, δικαιούνται σύνταξη από τον τελευταίο οργανισμό, στον οποίο ήταν ασφαλισμένοι κατά την τελευταία χρονική περίοδο της απασχόλησής τους σύμφωνα με τις διατάξεις του οργανισμού αυτού, εφόσον πραγματοποίησαν στην ασφάλισή του

α. Πέντε (5) ολόκληρα έτη ή 1.500 ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων όμως (20) μήνες ή 500 ημέρες κατά την τελευταία πενταετία πριν την διακοπή της απασχόλησης ή την υποβολή της αίτησης για την κρίση του συνιαξιοδοτικού δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος.

β. Σαράντα (40) μήνες ή 1.000 ημέρες εκ των οποίων όμως 12 μήνες ή 300 ημέρες αντίστοιχα κατά την τελευταία πενταετία πριν την διακοπή της απασχόλησης ή την υποβολή της αίτησης για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας και θανάτου

✓ J

Ως νομοθεσία του Οργανισμού για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθώς και των επομένων νοούνται οι διατάξεις που ορίζουν τον απαιτούμενο για τη συνταξιοδότηση χρόνο, την ηλικία, την αναπηρία και το θάνατο.

Ειδικές διατάξεις, που αφορούν στην ύπαρξη ενεργού ασφαλιστικού δεσμού, στην συμπλήρωση του ορίου ηλικίας σε δεδομένο χρόνο σε σχέση με το χρόνο διακοπής της απασχόλησης, στην παραγραφή κλπ. δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

2 Αν ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου Οργανισμού τον αριθμό ημερών εργασίας ή των ετών ασφάλισης που ορίζονται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αλλά στην περίπτωση αυτή δεν έχει πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο από την νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού χρόνο ασφάλισης για τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας ή των μελών της οικογένειας του λόγω θανάτου δεν πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού τον αριθμό ημερών εργασίας ή ετών ασφάλισης που ορίζονται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, δικαιούνται σύνταξης αυτός ή τα μέλη της οικογένειας του από τον οργανισμό, στον οποίο πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, στον οποίο δεν περιλαμβάνεται ο τελευταίος εφόσον:

α) ο ασφαλισμένος πού αιτείται τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας ή είναι ανάπηρος με το προσστό αναπηρίας που προβλέπεται από την νομοθεσία του τελευταίου Οργανισμού και

β) πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση που προβλέπει η νομοθεσία του Οργανισμού με τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης

3. Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποιήσει περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, τότε το δικαιώμα του ασφαλισμένου κρίνεται από τους άλλους οργανισμούς κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας εκτός από τον τελευταίο.

Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις όλων των Οργανισμών στους οποίους ασφαλίσθηκε πριν από τον τελευταίο, τότε ο τελευταίος καθίσταται εκ νέου αρμόδιος για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποιεί στην ασφάλισή του 1000 ημέρες εργασίας εκ των οποίων 300 ημέρες την τελευταία 5επτα και για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω θανάτου και αναπηρίας, εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε οποτεδήποτε 300 ημέρες εργασίας.

4 Ολόκληρος ο χρόνος της διαδοχικής ασφάλισης υπολογίζεται από τον αρμόδιο για την απονομή της σύνταξης οργανισμό ως χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλισή του, τοσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον καθορισμό της σύνταξης και δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση μόνο μέρους του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση του καθε οργανισμού.

Ο χρόνος που διανύθηκε στους άλλους οργανισμούς δεν υπολογίζεται οτις εξής περιπτώσεις:

- όταν έχουν επιστραφεί οι αντίστοιχες εισφορές.
- όταν έχει χορηγηθεί εφάπαξ παροχή.
- όταν έχει χορηγηθεί σύνταξη την οποία εξακολουθεί λαμβάνει ο ασφαλισμένος.
- όταν είναι χρόνος παράλληλης ασφάλισης.
- όταν δεν έχουν καταβληθεί οι αντίστοιχες εισφορές

Γ. Με το άρθρο 13 του Ν. 2458/97 «Σύσταση Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών», καθιερώθηκε ο θεσμός της διαδοχικής ασφάλισης, τόσο για τη θεμελίωση του δικαιώματος, όσο και

για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης για τους ασφαλισμένους του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

Η ισχύς του νόμου αυτού άρχισε από 1/1/1998 καθώς από την ημερομηνία αυτή ο ΟΓΑ θεωρείται αυτοτελής Κλάδος με σύστημα παροχών-εισφορών, του οποίου σκοπός είναι η χορήγηση κύριας σύνταξης στους αγρότες που υπάγονται στην ασφάλισή του από την ημερομηνία αυτή.

α) Με την παρ. 2 του άρθρου 13 του Ν. 2458/97, ορίζεται ότι οι περί διαδοχικής ασφάλισης διατάξεις έχουν εφαρμογή μεταξύ του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών και των άλλων φορέων Κύριας Ασφάλισης. Επίσης, στην παρ. 1 του ίδιου άρθρου αναφέρεται ότι οι περί διαδοχικής ασφάλισης διατάξεις έχουν εφαρμογή μεταξύ του καταργούμενου Κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης και των άλλων φορέων Επικουρικής Ασφάλισης, εφόσον ο χρόνος αυτός δε μεταφερθεί τελικά με αίτηση του ασφαλισμένου στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης. Κατά συνέπεια, μόνο οι ασφαλισμένοι στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης του ΟΓΑ μπορούν να συνυπολογίζουν το χρόνο ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει σε άλλους φορείς Κύριας Ασφάλισης και αντιστρόφως.

β) Για τους αγρότες που είχαν συμπληρώσει το 64^ο έτος της ηλικίας τους κατά την έναρξη ισχύος του νέου νόμου (1-1/1998)-γεννηθέντες έως το 1934- και για τους οποίους, σύμφωνα με τη νομοθεσία του ΟΓΑ, δεν υπήρχε η δυνατότητα να υπαχθούν στο νέο Κλάδο και να καταβάλουν τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές, δεν είναι δυνατό να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 5 και του άρθρου 13 του Ν. 2458/97 περί Διαδοχικής Ασφάλισης. Εφαρμόζονται, όμως, οι ανωτέρευτες διατάξεις στους αγρότες που έχουν χρόνο στον καταργηθέντα Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης για τη λήψη επικουρικής σύνταξης με συνυπολογισμό του διαδοχικού τους χρόνου ασφάλισης σε φορείς Επικουρικής Ασφάλισης ή για τη χορήγηση Κύριας Σύνταξης, εφόσον έχουν υπαχθεί από 1/1/1998 στο νέο Κλάδο και έχει μεταφερθεί σε αυτόν και ο χρόνος της Πρόσθετης Ασφάλισης με αίτημά τους.

γ) Για τους ασφαλισμένους του πλαισίου ΟΓΑ που κατά την έναρξη λειτουργίας του νέου Κλάδου ΟΓΑ δεν είχαν τις προϋποθέσεις να υπαχθούν στο νέο Κλάδο και να καταβάλλουν τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές, εφαρμόζονται οι διατάξεις ν.4169/61 δηλαδή για τις περιπτώσεις αυτές (Ν. 4169/61), που έχουν συνταξιοδοτηθεί από τον ΟΓΑ και έχουν χρόνους ασφάλισης σε άλλους φορείς Κύριας Ασφάλισης εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10 παρ 1 και 2 του Ν.Δ/τος 4202/61 όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ 3 του Ν.Δ/τος 1390/73, μία ιδιότυπη μορφή διαδοχικής ασφάλισης, λόγω της φύσεως του ΟΓΑ (ελλειψη ασφαλιστικών εισφορών), πριν την μετεξέλιξη του σε φορέα Κύριας Ασφάλισης.

Οι διατάξεις αυτές ορίζουν ότι οι ασφαλισμένοι των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίοι διακόπισαν την ασφάλισή τους στους Οργανισμούς αυτούς και ασφαλίζονται στον ΟΓΑ εφόσον έχουν πραγματοποιήσει πέντε συνεχή έτη ασφάλισης στον Οργανισμό πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης. δικαιούνται να προσμετρήσουν στον ΟΓΑ τον χρόνο ασφάλισης που είχαν σε Οργανισμούς Κύριας Ασφάλισης (ΙΚΑ, ΤΕΒΕ κ.τ.λ.) με την υποχρέωση των Ασφαλιστικών Οργανισμών να αποδώσουν στον ΟΓΑ το σύνολο των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη.

Τη προσμέτρηση του χρόνου αυτού γίνεται μόνο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και όχι για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης που δύναται να πραγματοποιηθεί μόνο στην περίπτωση που υπάρχουν οικογενειακά βάρη (όταν υπάρχει σύζυγος άνω των 65 ετών που δε λαμβάνει σύνταξη ή ανήλικα παιδιά).

Δ. Από τα ανωτέρω τεκμαίρεται ότι, σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαισίο της διαδοχικής ασφάλισης, ο διαδοχικά διανυθείσες χρόνος ασφάλισης σε ομοειδείς ασφαλιστικούς οργανισμούς συνυπολογίζεται τόσο για τη θεμελίωση των προϋποθέσεων χορήγησης σύνταξης όσο και για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού, αλλά και όλων των οργανισμών στους οποίους ασφαλίστηκε διαδοχικά ο

ασφαλισμένος, σύμφωνα με το ν.δ.4202/61 – όπως ισχύει και δεν τίθεται θέμα τροποποίησης των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης

Η θεμελίωση ή κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος γίνεται με τον συνυπολογισμό όλου του διαδοχικά διανυθέντα χρόνου ασφάλισης.

Σε ότι αφορά τις διατάξεις για τα κατοχυρωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, αυτές αφορούν διατάξεις νομοθεσίας οργανισμών οι οποίες εθίγησαν από τα προσαυξημένα όρια ηλικίας και χρόνους ασφάλισης, όπως αυτά διαμορφώθηκαν με το άρθρο 10 του Ν.3863/2010. Συνεπώς, για τις διατάξεις οι οποίες δεν τροποποιήθηκαν με το άρθρο 10 του ν.3863/2010 (π.χ.15 έτη ασφάλισης- 65 ετών) και έχουν ισχύ μέχρι και τις 31-12-2012, δεν υφίσταται η έννοια της κατοχύρωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, εφόσον δεν εθίγηκαν ούτε το όριο ηλικίας ούτε ο χρόνος ασφάλισης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ:
Τμ. Διαδοχικής Ασφάλισης

